

OCTROOIRAAD

NEDERLAND.

OCTROOI N°. 11429. *)

KLASSE 70b. GROEP 5a.

THEODOR KOVÁCS, te Berlijn.

Vulpenhouder.

Aanvraag No. 18590 Ned., ingediend 23 Maart 1921, 3 u. n.m.; openbaar gemaakt 15 Januari 1924; voorrang van 20 November 1919 af (Duitsland).

De algemeen gebruikelijke vulpenhouders zijn voorzien van gouden pennen met verharde punten. Deze pennen worden dientengevolge niet door den inkt aan-
5 getast en behoeven daarom niet verwisseld te worden. Zij zijn in den regel in het reservoir zelf aan de inkttoevoerleiding bevestigd.

Bij vulpenhouders voor stalen pennen, 10 in het bijzonder voor adresseerpennen, moeten de pennen gemakkelijk verwisselbaar aan de buitenzijde van den reservoirhals worden aangebracht. De bestaande vulpenhouders van deze soort hebben ver-
15 schillende gebreken. De meeste dezer penhouders zijn niet automatisch en bij de weinige bestaande automatische uitvoeringsvormen is door de wijze, waarop de inkt- en luchttoevoer geschiedt, een
20 zekere en zindelijke werking niet gewaarborgd.

De uitvinding heeft betrekking op een automatische vulpenhouder.

Volgens de uitvinding bestaat de vulpen-
25 houder uit een inktreservoir, een daarin gestoken, zoowel voor inkt- als voor luchttoevoer dienend hol lichaam, dat voorzien is van naar den binnenwand van het reservoir voerende groeven, en dat door
30 den reservoirhals afgescheiden wordt van de daartegenaan liggende penschacht der aan de buitenzijde van den reservoirhals verwisselbaar aangebrachte pen. Verder wordt de tusschenruimte tusschen de pen
35 en het inkttoevoerlichaam, die naar boven toe wijder wordt, door een kraagvormige verbreding van het inkttoevoerlichaam naar de zijde van den reservoirhals toe, afgesloten.

40 Het belang van een goeden vulpenhouder met verwisselbare pen treedt in het bijzonder aan den dag bij het gebruik der verschillende soorten adresseerpennen. Bij de constructie volgens de uitvinding kan
45 geen inkt tusschen de schacht van de pen en den hals van het reservoir komen en daardoor de schacht van de pen aantasten. Verder is het holle inkttoevoerlichaam op

de wijze van een stop direct in de mon-
ding van het reservoir geplaatst, waardoor
50 de penhouder in het bijzonder bij het gebruik van O.I.-inkt beter schoon ge-
houden kan worden.

Men gebruikt bij voorkeur ongespleten
pennen, die van een of meer openingen
55 zijn voorzien. Een lijn, die met een zoodanige ongespleten pen getrokken wordt, is overal even dik, omdat de dikte niet afhankelijk is van den met de hand op
de pen uitgeoefenden druk. 60

De uitvinding wordt bij wijze van voor-
beeld aan de hand van bijgaande teeke-
ningen nader toegelicht.

Fig. 1 is een langsdoorsnede door het
midden van de pen van een volgens de
65 uitvinding geconstrueerden vulpenhouder, waarbij een deel van de houderschacht is weggelaten.

Fig. 2 is een aanzicht van de inkttoe-
voerstop. 70

Fig. 3 is een doorsnede over de lijn
A—B van fig. 1.

Fig. 4 is een doorsnede van het reser-
voir met pen volgens de lijn C—D van fig. 1.
75 z is een houder, b. v. van hout, a een doorzichtige binnenkoker, die buiten het gedeelte z den hals h vormt. Tegen dezen hals ligt de schacht van de pen d en wordt door den ring w vastgehouden. Pen en ring steunen met de uiteinden tegen
80 den rondgaanden schouder van het gedeelte z . Zooals uit fig. 4 blijkt, is de schacht van de pen d van zoodanigen vorm, dat die schacht door den ring w
wordt vastgeklemd. 85

Om bij het afnemen van den ring w ,
teneinde de pen te verwisselen, de pen d
eerst nog vast te houden en de schacht
van de pen dus niet over de inkttoe-
voerleiding te trekken en daardoor te ver-
90 ontreinigen, is de pen d van een of meer nokken x voorzien, die in een rondgaande sponning y van den hals h passen. Wanneer de ring is aangebracht wordt door
deze inrichting het draaien van ring en
95 pen niet belet. Iedere axiale beweging

Verkrijgbaar bij het Bureau voor den
Industrieelen Eigendom te 's-Gravenhage.
Prijs per ex. f. 0,60.

van den ring echter heeft geen invloed op de pen d .

De inkttoevoerleiding bestaat uit de stop c met het inzetstuk k . De stop c is 5 voorzien van een kegel e en wordt daarmee in een overeenkomstige kegelvormige opening van den hals van den penhouder geplaatst (zie fig. 1). Het uiterste einde van het inzetstuk k ligt tegen de tong van 10 de pen d aan. Uit fig. 1 blijkt, hoe de binnenruimte van het inktreservoir a , h overgaat in een kanaal t van de stop c . Dit kanaal heeft een opening o , die als luchttoelaat dient. In het inzetstuk k sluit 15 op de opening o een kanaal n aan, waarin één of meer (bij het uitvoeringsvoorbeeld drie) capillaire groeven 1 zijn aangebracht. Deze capillaire groeven geleiden den inkt, evenals bij de bekende vulpenhouders met 20 gouden pennen, naar de pen toe, ook wanneer de door de opening o toegetreden luchtbel zich door het kanaal omhoog verplaatst. Na het gebruik van den penhouder geleiden de groeven den inkt 25 vanuit de smalle ruimte g naar het inktreservoir terug.

Boven de opening o bevindt zich tus-

sehen de stop en de pen een ruimte, waarin het teveel aan uitgevloeiden inkt wordt opgenomen. Deze ruimte wordt 30 naar boven toe breeder en wordt begrensd door een aan het lichaam van de stop c aangebrachten kraag i .

Conclusies.

35

1. Automatische vulpenhouder, met het kenmerk, dat hij bestaat uit een inktreservoir, een daarin gestoken, zoowel voor 40 inkt- als voor luchttoevoer dienend hol lichaam, dat voorzien is van naar den binnenwand van het reservoir voerende groeven en dat door den reservoirhals afgescheiden wordt van de daartegenaan liggende penschacht der aan de buitenzijde 45 van den reservoirhals verwisselbaar aangebrachte pen.

2. Vulpenhouder volgens conclusie 1, met het kenmerk, dat de tusschenruimte 50 tusschen de pen en het inkttoevoerlichaam, die naar boven toe wijder wordt, door een kraagvormige verbreding van het inkttoevoerlichaam naar de zijde van den reservoirhals toe, afgesloten wordt.

Hierbij 1 blad teekeningen.

Fig. 1.

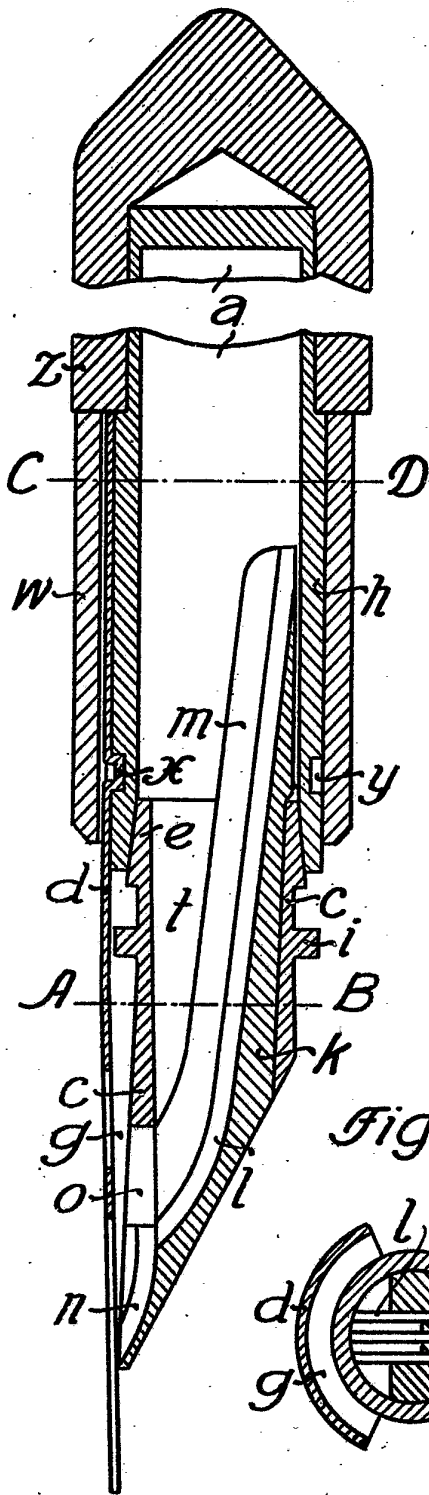

Fig. 4.

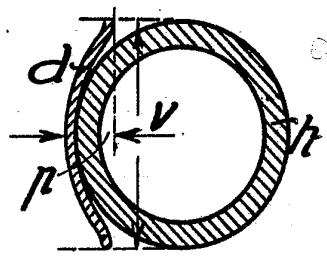

Fig. 2.

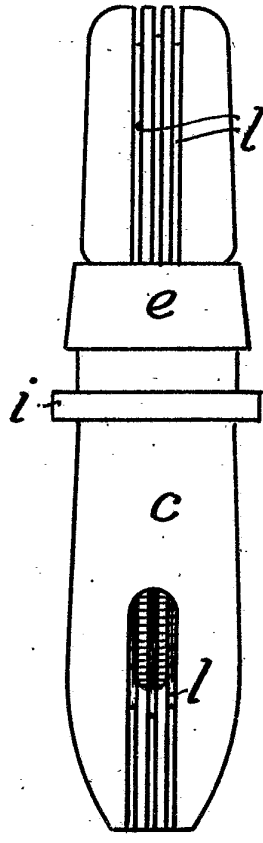

Fig. 3.

